

[Annette Just]

land har et lille problem. Hvert land har sine problemer, og jeg er ikke sikker på andet, end at der er uhyggeligt mange, der ville begejstres over, at det ikke blev til noget.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu kan det være nok! Nu er der sagt for mange usandheder om den virkelighed, vi befinder os i, til, at jeg kan sidde stille længere. Det sidste vi har hørt, er en helt igennem usandfærdig beskrivelse af situationen i de andre lande. Derfor er jeg nødt til at sige til Fremskridtspartiet, at denne form for usandfærdig kampagne omkring følgerne af et dansk nej og omkring de andre landes situation er uanstændig, og den er farlig. Jeg vil gerne bekræfte, hvad andre har sagt, bl.a. har hr. Duetoft citeret den portugisiske Rådsformand for på et møde på Børsen i sidste uge at have sagt det: Holdningen blandt de andre lande er, at vælger Danmark at sige nej, så finder de andre en konstruktion, som gør det muligt for dem at etablere en union bestående af 11 lande.

Det bliver besværligt, og spørgsmålet er, om Danmark i den situation vil vælge at gøre det vanskeligt for de andre, f.eks. ved at benytte de muligheder, man har for at gøre det ekstremt vanskeligt at omdanne eksisterende institutioner. Det vil vi næppe, for vi vil i den situation være optaget af at få så gunstige aftaler som overhovedet muligt med det, der bliver den nye samlende organisation for europæisk samarbejde. Det ville være meget uklogt af Danmark i en sådan situation at benytte sig af de formelle muligheder, der ville være for at vanskeliggøre den proces, der ville være vanskelig nok i forvejen.

Derfor er vi nødt til at se i øjnene, at situationen er den, at 11 andre lande er rede til at gå videre, 11 andre lande er rede til at udfylde de aftaler, som møjsommeligt blev lavet i Maastricht, som tager hensyn til alle. Det er derfor, det er så kompliceret, og det er derfor, det er så let at skabe forvirring omkring det, fordi der er taget de hensyn til andre.

Men påstanden om, at der i de andre lande er en uvilje til at gennemføre det – jeg skulle sågar høre fru Annette Just sige, at Luxembourg – Luxembourg! – skulle være imod at gennemføre Maastrichtaftalen – er en påstand, der skrider mod himmelen. Dels at påstå den slags og dels at påstå, at vi så bare kan sørge

for, at det hele bliver, som det var, det er at føre usandhederne i denne debat helt ud i det groteske. Derfor var jeg nødt til at reagere nu.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det er interessant at høre udenrigsministeren, når han en gang imellem går på talerstolen, for så er der åbenbart grund til det. Det er ikke sket så ofte her i dag. Jeg vil spørge udenrigsministeren, om det ikke er korrekt, at det er uanstændigt og ligefrem farligt, når man går ud og faktisk siger til vælgerne, at vi ikke har vetoret denne gang, at det er således, at hvis vi siger nej, så fortsætter de andre Unionen? Er det ikke uanstændigt, er det ikke farligt for den demokratiske proces?

Det, udenrigsministeren siger, har jo overhovedet ingen lighed med sandheden, når udenrigsministeren påstår dette. Det skrider efter min opfattelse også mod himmelen, at en udenrigsminister kan komme med sådan en udtalelse, at de andre lande ikke vil overholde EF's grundlov, nemlig Romtraktaten.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal blot gøre to bemærkninger til fru Annette Just. Det er ikke nyt for mig, at Fremskridtspartiet ikke ønsker en beskyttelse af lønmodtagerne; det er almindelig fremskridtstale, at jo mere de kan udnyttes, næsten desto bedre. Sådan kan Fremskridtspartiet nogle gange argumentere. Det var det ene.

Det andet er, at jeg også er vidende om, at der findes højrekræfter i andre lande, der argumenterer på linie med Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Så lykkedes det endelig at få provokeret udenrigsministeren; det var en hel fornøjelse.

Udenrigsministeren sagde, at de 11 andre EF-lande bare vil køre Unionen ved siden af. Det har han fra pålidelig kilde, og det er jo rart, at der er så mange ting, udenrigsministeren har fra pålidelig kilde, men det er ikke altid, at vi kan stole på dem alle sammen.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren tror, at man kan lave Den Europæiske Union med England. Jeg mener,